

Vlaams
Parlement

stuk **175** (2014-2015) – Nr. 1
ingediend op 27 november 2014 (2014-2015)

Voorstel van resolutie

van de dames Tine Soens en Güler Turan

betreffende de erkenning van Palestina
als onafhankelijke staat

TOELICHTING

Twintig jaar vredesgesprekken brachten het vooruitzicht op een tweestatenoplossing voor het Israëlisch-Palestijnse conflict niet dichterbij. Met zijn kolonisatiepolitiek plaatst Israël zich al decennialang boven het internationale recht. Ondanks de veroordelingen van de blokkade van Gaza, de bouw van de veiligheids- of apartheidsmuur en de steeds groeiende bezetting, blijft de Europese Unie nieuwe samenwerkingsakkoorden met Israël afsluiten. Als belangrijkste handelspartner van Israël, zou de Europese Unie haar krachtige economische en politieke hefboomen beter kunnen toepassen om het vredesproces te ondersteunen. In de bilaterale relaties met Israël primeren helaas steeds opnieuw de economische en reaalpolitieke belangen op mensenrechten en langdurige vrede in die regio.

Hoe langer de verdere versnippering en bezetting van de Westelijke Jordaanoever aansleept, hoe onwaarschijnlijker een onafhankelijke Palestijnse staat binnen de grenzen van 1967 wordt. Daarom willen de ondertekenaars een lans breken voor het diplomatieke initiatief, zoals eind 2010 aangekondigd door de Palestijnse president Abbas en heropgestart na het staakt-het-vuren in augustus 2014, waarbij zo veel mogelijk landen ervan overtuigd worden om een onafhankelijke Palestijnse staat te erkennen. Het diplomatiek initiatief moest in september 2011 uitmonden in een stemming over een volwaardig lidmaatschap van de Palestijnse staat tot de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Hoewel men daar niet in slaagde, verkreeg de Palestijnse Autoriteit in 2012 wel een statusverhoging tot waarnemend niet-lid bij de Verenigde Naties. België ondersteunde de vraag.

Vandaag erkennen reeds 135 van de 193 VN-lidstaten een onafhankelijke Palestijnse staat, waaronder enkele lidstaten van de Europese Unie. Spanje is de recentste nieuwkomer op die lijst. Eind oktober erkende de Zweedse regering de onafhankelijke Palestijnse staat, met de bedoeling om het vredesproces tussen Israël en Palestina nieuw leven in te blazen. Ook het Britse parlement keurde in oktober met een grote meerderheid een niet-bindende resolutie voor de erkenning van een onafhankelijke Palestijnse staat goed. De Ierse Senaat keurde een gelijksoortige resolutie goed. Op 18 november van dit jaar maande het Spaanse parlement met een grote meerderheid de regering aan om over te gaan tot de erkenning van Palestina. In vele hoofdsteden van de Europese Unie wordt het debat gevoerd. Bovendien versterkten verscheidene lidstaten, waaronder België, de voorbije jaren hun diplomatieke relaties met de Palestijnse Autoriteit. De Europese Unie blijft echter vasthouden aan een erkenning 'te gepasten tijde'.

Een duurzame vrede en een werkbare onafhankelijke Palestijnse staat kunnen uiteraard alleen tot stand komen via onderhandelingen. Daarom blijft een voortzetting van de vredesgesprekken en een onderhandeld compromis tussen beide partijen van primordiaal belang. De huidige impasse eist echter een duidelijk signaal, zoals een principiële erkenning van een onafhankelijke Palestijnse staat binnen de grenzen van 1967. Deze oproep aan de Federale Regering moet daarom worden geïnterpreteerd als een bijdrage tot een eerlijk en evenwichtig akkoord tussen beide partijen. Dit akkoord dient een gemeenschappelijk doel van de internationale gemeenschap, namelijk twee staten die in vrede en veiligheid naast elkaar zullen leven, binnen internationaal erkende grenzen.

Bovendien bewijst de steun voor de erkenning van een onafhankelijke Palestijnse staat dat de Vlaamse Gemeenschap de democratische aspiraties van de Arabische bevolkingen beantwoordt. De Arabische omwentelingen zijn cruciaal voor de toekomstige stabiliteit van Europa's 'achtertuin'. Een erkenning steunt dus de legitieme, democratische aspiraties van de volkeren in het Midden-Oosten.

Daarnaast werkt internationale erkenning ook de gematigdheid en democratie binnen de Palestijnse gemeenschap in de hand. De Vlaamse Regering die om een Belgische erkenning van de onafhankelijke Palestijnse staat vraagt, is een sterk (internationaal) signaal. De druk op Israël om concrete resultaten te boeken in de vredesgesprekken wordt hiermee verhoogd. Bovendien stijgt de kans dat de Palestijnse staat het volwaardige lidmaatschap van de Verenigde Naties verwerft. Zowel op regionaal, als op nationaal en internationaal niveau moeten we aandringen op een moedige aanpak van die internationale kwestie.

Dit voorstel van resolutie vraagt de Vlaamse Regering om er bij de Federale Regering op aan te dringen over te gaan tot de onvoorwaardelijke erkenning van de onafhankelijke Palestijnse staat. De Vlaamse steun voor een Belgische erkenning kan een internationale beweging op gang helpen brengen om de vredesgesprekken, die al twintig jaar vruchteloos aanslepen, nieuw leven in te blazen en zo bij te dragen tot de vreedzame totstandkoming van de tweestatenoplossing.

Tine SOENS
Güler TURAN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- overwegende de decennialange tragedies die de Palestijnse en de Israëlsche burgerbevolking treffen en de spiraal van geweld waarvan zij het slachtoffer zijn;
- zijn solidariteit betuigend met de vredesgezinde krachten uit de Palestijnse en de Israëlsche samenleving die op vreedzame, niet-gewelddadige wijze streven naar een duurzame oplossing van het conflict in het Midden-Oosten;
- overwegende dat in november 1988 de PLO in Algiers de onafhankelijkheid van Palestina heeft uitgeroepen en de staat Israël met de grenzen van 1967 heeft erkend;
- gelet op resolutie 43/177 van 15 december 1988 van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, waarin zij kennis neemt van de uitroeping van de Palestijnse staat door de Palestijnse Nationale Raad op 15 november 1988 en besloten heeft dat de benaming 'Palestina' binnen de Verenigde Naties moet worden gebruikt;
- aangezien het Internationaal Gerechtshof in 2004 het zelfbeschikkingsrecht van het Palestijnse volk herbevestigde;
- wetende dat inmiddels 135 van de 193 VN-lidstaten, waaronder 9 EU-lidstaten, Palestina hebben erkend;
- aangezien verschillende EU-lidstaten, inclusief België, onlangs hun diplomatieke relaties met de Palestijnse Autoriteit opgewaardeerd hebben;
- gezien het debat dat in verschillende Europese hoofdsteden wordt gevoerd en het feit dat het Britse en het Spaanse parlement en de Ierse Senaat al een resolutie hebben goedgekeurd betreffende de erkenning van Palestina;
- gezien de statusverhoging van de Palestijnse Autoriteit tot 'waarnemend niet-lid' bij de VN die ook door België werd gesteund;
- overwegende dat de erkenning van Palestina de voedingsbodem voor gewelddadige vergeldingsacties verzwakt, gematigde en democratische krachten bij beide partijen versterkt en het vertrouwen van de Arabische bevolkingen in de EU vergroot;
- eraan herinnerend dat vandaag bijna 500.000 kolonisten zich op zo'n 200 illegale nederzettingen op de Westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem gevestigd hebben, een praktijk die al door verschillende Vlaamse regeringen werd veroordeeld;
- overwegende dat de uitbreiding van de nederzettingen in de Palestijnse bezette gebieden een schending is van artikel 49 van het Vierde Verdrag van Genève van 12 augustus 1949 en een hardnekkige hinderpaal vormt voor de vrede;
- erop wijzend dat de EU en België, wegens het illegale karakter van de nederzettingen, geen aanpassingen van de grenzen van 1967 zullen erkennen, zolang beide partijen daarover geen overeenkomst bereiken;

- eraan herinnerend dat de EU en haar lidstaten al jarenlang bereidheid tonen om bij te dragen tot dringende vooruitgang binnen het vredesproces en ervan overtuigd dat de erkenning van Palestina bijdraagt tot een beter, eerlijker en meer evenwichtig vredesakkoord;
- ervan overtuigd dat een Belgische erkenning van de Palestijnse staat kan bijdragen tot een succesvol en volwaardig lidmaatschap van Palestina bij de Verenigde Naties;
- beseffende dat de steun van de Vlaamse Regering voor een Belgische erkenning een haalbare politieke daad is die steun betuigt aan een project dat vrede, stabiliteit en democratie in het tumultueuze Midden-Oosten consolideert;
- ervan overtuigd dat een billijke en duurzame oplossing van het Israëliisch-Palestijnse conflict noodzakelijk is om in de gehele regio vrede en veiligheid te brengen;
- erop wijzend dat de Europese Unie, als lid van het Kwartet, een bijzondere verantwoordelijkheid draagt voor vrede en veiligheid in Noord-Afrika en het Midden-Oosten, een regio die ze beschouwt als haar achtertuin;
- beseffende dat de EU-lidstaten, naar aanleiding van de Arabische omwentelingen, eensgezind een dringende en grondige herziening van het nabuurschap van de EU noodzakelijk achten;
- vraagt de Vlaamse Regering ertoe over te gaan de Federale Regering aan te manen om een onafhankelijke Palestijnse staat onvoorwaardelijk te erkennen naast Israël en op die manier bij te dragen tot de vreedzame totstandkoming van de tweestatenoplossing.

Tine SOENS
Güler TURAN